

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:
Egy évre . . . 10 kor. — fill.
Hat óra . . . 5 kor. — fill.
Három óra . . . 2 kor. 50 fill.
Előfizetési pénzek postautalványtal küldhetők.
Egyes számok 20 fillérért kaphatók
a kiadóhivatalban.

BARS.

H I R D E T É S E K
Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 14 fill.
készenléti 12 fill., többszöriért 10 fill. fizetendő.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásról 10 fillér.
Hivatalos hirdetések
100 szög 2 kor. 6 fill., azontal minden szó 2
fillérjével számított.
A nyiltérben:
minden négyhasábos garmond-sor díja 30 fillér.
Velünk közlésért minden levélhirdető-íródnak, elő-
fizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-
kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TARSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.
FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer
— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
A LAP KIADÓJA: NYITRAI és TÁRSA.

A bars megyei székhely-
kérdés.

A tatárdulás alatt megsemmisült „Bors” várának romjai hagyták reánk a megyei székhelykérdést.

Valószínű, hogy e várvidéke körül keletkezett város létesülése felmentett volna már bennünket e kérdésnek mai tárgyalása alól, ha a török invázió által felüzött székhely kincses ládájára nem ültek volna hajdan harpagonok, a kik ugylászik a közérdek szolgálata helyett, inkább a közbizonyon élvezetére vágytak.

Alkotmányunknak legbecesebb „drága kőve” van elrejtve a megyei kincses ládában, a vármegyei intézményekben; s így nem csoda ha lelkesültek érette azok is, kiket a fény csábit, ezek némelyike a fény által elvakulva erejüket inkább a kincs élvezetének megszerzésére, birtoklására fordították; s így bizonyára a birvágyból dulakodás származott az aranyfoglatu értékek körül, s megtörténhetett, hogy a kincs önzenen őrei elüzettek, a vármegyei intézményét védő tagok megfosztattak feladatuk teljesítésétől.

A vármegye a hatalom ellen még ma is a legerősebb védsáncunk; ezt feldolui egykönnyen nem engedjük, nem tűrjük azt, hogy a vezérkar hadsereg nélkül, megalkuvással, a „drága kő” egy-egy darabjának feláldozásával legyen kenytelen a védelmi munkát vezetni. Tömörölnünk kell, a mai védelem kis taborát, erőteljes, nagy számú őrsereggel fel kell frissítenünk s velük védőtáborra alakulnunk, hogy a védsáncokban közakarattal a megkivántató pontos szolgálatot teljesíthessük.

A törvényhatósági védművek láncolatában nem utolsó helyet foglalja el Barsvármegye. Mi is egy részét képezzük az alkotmányt védő

nagy tábornak s egy oszlopát ama csarnoknak, hol a nép gondozás tiszteletét parancsoló közszolgálat bajnokai gyülekeznek. Ugy találja azonban Barsvármegye közönsége, hogy e csarnok, Barsvármegye székhelye nem esik keze ügyében. Tisztviselőinek lehet kényelmes, egy kis falu határának vidéke lehet regényes, de a nagyközönségnek, a törvényhatósági bizottság tagjainak nem csupán azt kell mérlegelni, hogy tisztviselői — egyéni érdekek által kötve szívesen időznek-e a csarnok körül, az elszigetelt kis fészeken? Nem ők alkotják a vármegyét; fontos szerve ugyan az önkormányzatnak a tisztai kar, s komoly munka, kitartó szorgalom mellett a törzsnek jobb kezét képezi, de az alanyt, a test törzsét a közönség, annak képviselőit a törvényhatósági bizottság alkotja.

A vármegye közönsége többségének erejére, áldozatára, akaratára van szükség, hogy a tanácskozó csarnok a közmegelegedés munkatermévé alakuljon, hogy abban úgy az alkotmány védelmére, mint polgártársaink jólétére irányuló cselekvésnek minden tag részesevé lehessen.

Ezért akarjuk mi Barsvármegye székhelyét oly helyre tenni, a hol a vármegye közönsége forog, a hol minden időben megjelenhetik a törvényhatósági bizottság nagyrésze, hogy a megyei kormányzatnak — évtizedek óta üres tagjai helyett — a jog és kötelesség cselekvő tagjaivá lehessünk.

Fájdalommal értesülünk, hogy alkotmányos kormányunk köztisztellettől elneke — ez idő szerint — nem ért velünk egyet s a székhely áthozatalához hozzá nem járul!

Mi a „Megyei-párt”, mely a törvényhatósági bizottság 172 tagjával alakultunk meg, zászlót bontottuk. Minden törvényes eszközt felhasználunk arra, hogy a kir. pénzügyigaz-

tóságot Barsvármegye közforgalmi helyén — az ar. maróthi érdekelttség törekvése ellenében is — megtartsuk, sőt ennek biztosítására, a törvénykezési székhely áttételének megkönnyítésé végett a közgazgatói székhelyt is áthozni ohajjúk ősi helyére, a „Bors” várának szomszédságában alakult s a székhely befogadására hivatott városba.

E városnak, Lévának nincs ugyan szüksége a székhelyre, nem a város érdekeinek emelése kívánja a székhelyek áttételét, de megköveteli azt Barsvármegye közönségének jól felfogott érdeke, melynek szolgálatában a „Megyei párt” küzd a küzdeni fognak ennek nyomán — vármegyénk legjobbjai — kitartóan a nemes cél elérésének határáig. S ezen határkőnél fog záródni Barsvármegyében a „székhely-kérdés”

Holló Sándor.

A régi lévai czéhekről.

Írta: Dr. KERSÉK JÁNOS.

A legénységéről hasonlóan körülményesen intézkedik. Fősúlyt fektet arra, hogy a legény tanuló helyén kívül vándorolni menjen, világot lásson és tapasztaljon. Ez a bölcs intézkedés meg volt különbben már a régebbi czéhrendtartásoknak is. És bizony nem ártott volna némely részletében ma napság is fenntartani. A kisipar mai pangásának, ha nem is főoka, de jó részben előmozdítója azon körülmény, hogy a mai iparosok között kevés van a világot látott, tapasztalt iparos. Azt látjuk, hogy sok falusi gazda látván, hogy csekély birtoka nem lesz elegendő fiainak fenntartására, ha azokat gazdáknak nevei, ezért egyiket másikat mesterembernek szánja. Elhozza Lévára irasnak. Itt van két-három évig, csinálja a sapszlit, foltoz, talpal, azután fel-szabadul s elmegy haza a falujában önálló foltozó iparosnak s rontja a többi jóra való mestereket.

Csak hogy ez annak idején másképen ment. A ki nem vándorolt legalább három

esztendeig, esetleg bizonyos mesterség szerint tovább is, az ugyan czéhbe nem állhatott. Hej pedig akkor kutyakeserves állapot volt a vándorlás. Híre sem volt a gözmasinának. A szegény vándorló legény öszekötötte czókmókját s elbucuzott a Juliskától meg a kapufélfától s az apostolok lovain neki ment a nagy világoak, a honnan még a madár se hozott hirt szülővárosába. Bizony nehéz volt a szegény vándorló legény sorsa, a mint azt oly szépen megénekelte Petőfi, hogy a kinek üres a zsebe, annak üres a hasa is.

Mind a mellett milyen szívesen emlékeztek vissza az öreg mesterek czókra a vándorlóra. A szegény vándorló legény jókedvét, derűs bölcselkedését, tréfás, kalandjait mennyi mese és adomá őrzi! Nem ismerte akkor egyik sem az ujkori idegbetegséget, a nyavalgást, urhatnáságot. Az öngyilkosok száma is sokkal kevesebb volt, mint ma. Pedig a mi mesterlegényeink tulajdoni része azt se tudja, meddig tart Magyarország határa. Ha el is indul világnézni a gözösn, két hét múlva már visszajön a mama ütöttö pogácsával.

A régi czéhbeli, testületi szellem kivészett. Csak kovácsok van eszében a mesterségében való tovább képezés gondolata, de annál többnek jár a fejében az, hogy miként szabadulhatna meg a tőkétől, vagy az ollótól és czéznától s lehetne ő is olyan kikent, kifent gavallérok egyike, milyeneket a múlt évi műkedvelő előadásokon mintául bemutatott az iparos olvasóköri műkedvelő gárdája.

Hát bizony ez nem haladás.

Annak idején más világ volt. Nem mintha több pénz lett volna a világban, hanem mert mások voltak az igények. Ez előtt száz esztendővel a felszabaduló legénynek kezdetben alig volt több fizetése 20—30 krajczárnál hetenként. És ebből jobban kifutotta neki mindenre, mint a mai 10—20 korona.

Már most a mikor a szegény mesterlegényt elküldötték a vándoratra, hát biz annak édes kevés volt a zsebében. Sem az

T A R C Z A.

A kis leány álma.

— Iskolás leányoknak szavalsára írta:
HAVAS ISTVÁN. —

„Édes lányom, szép gyermekem,
Mit álmoddál, mondd meg nekem?
Oly boldogan elnéztelek
Puha, fehér ágyad felett.
Mosolyogtál, mint a rózsza,
Pros ajkad nyitott szóra,
Két kezedet összetetted,
Tán imádat mondtad gyermekem!”

„Igy volt, így volt, édes anyám,
Imádkoztam az éjszakán.
Künn jártam az erdő alatt,
A hol csörög a kis patak,
A hol nyugszik mély sirjába
A szabadság daliája,
Az a dicső, bátor honvéd,
A ki itt halt meg a honért.
Beh szép álma lehet ott lenn;
Sirhalmára letérdeltem
S imát mondtam a hazáért,
A hősökért — s mindnyájunkért!”

„Mily szép álom, édes lányom,
Benne tiszta lelked látom,
Tiszta lelked ragyogását,
Magyar szived dobogását! . . .
— Szép reggel van ma, a madár
Dalától zeng a vig határ.
Szívben öröm s fent az égen
Ragyog a nap jókedvében.

S halld, mit sugnak a virágok;
Tedd valóvá édes álmod!
Mit zengenek a pacsirák:
Koszorúzd meg a hős sirját!”

Nézi lányát, nézi, nézi,
Boldogságát köny tetézi,
Forró csókkal elbocsátja:
„Hints virágot a sirjára!”

Megy a kis lány, megy előre,
Elmarad a falu tőle;
Koszoru van a kezében,
Honszerelem kis szívében.
Arany kalász köszöntgeti,
Buzavirág bókol neki,
Pipacsvirág ég, mosolyog,
Vadrózsza szól: tied vagyok.

Megy a kis lány, Isten áldja,
A ki tiszta szívét látja.
Te susogó erdő véd meg,
Tövisszes galy óh ne tépd meg!
Mondd meg neki, csörgő patak;
A ki védi, őrzi, látja
A jeltelen hőshalmokat:
Áldó kézzel Isten áldja,
Őrző szemmel nézz le rája!

Téli éjszakán.

A nagy város háztömelegén áthatlan sűrű ködült. Olyan furcsa hangulatba ringatta Szabó Dezsőt ez a téli éjszaka. Kényelmes meleg kabátában nem érezte a metsző hideget. A magas prémgallér megvédte füleit és arczát a szél karmaitól. Lassu léptekkel haladt utcáról-utcsára. Talán ép-

pen ez az ellentét tetszett ugy neki. Érezte, hogy még sokáig nem lesz képes a havas, ködbe burkolt, halványan világított képtől megválni. Csak az imént is fény, pompa övezte. Illatterhes volt a bálterem forró levegője. A finom lány murtika mintha most is átszűrődne ezen a sűrű ködpárán. Már nem hat reá — nem tudná visszacsalni annak a fekete haju, tüzes szemű lánykának behizelő hangja sem, a kit vágyó pillantással kísért táncza közben. Oh azoknak a kaczerán hullámzó fodroknak a susogása iángba borította vért. És lám mégis el-el-távozott onnan.

A gög, a dacz nem engedte, hogy továbbra is ott tartózkodjék.

Nem okozott megjelenésével elég feltűnést. Ugy szólván észre sem vették.

Pedig csinos fiu volt — gazdag, előkelő. Ez bántotta, bosszantotta. Megérte, hát azt, hogy majdnem mellőzik. A ruhája most is éppen olyan finom, éppen olyan jó szabásu mint egyébkor, Mi okozhatta hát ezt a változást?

Ilyen rejtély fejtegetésével volt elfoglalva, a mikor a fényes teremből az éjszaka kába lépett.

Azóta elfeledte mind. Lelkét megkapta, lebilincselte az a látvány, mely szemei elé tárult.

A pislogó gázlángokat barátságosabbnak találta a ragyogó csillároknál. A csendet kellemesebbnek — zajnál, vidám kacagásnál.

Lehajtott fejjel haladt tovább. A mint egy szegletnél be akart fordulni valami nyö-

szörgő fájdalmas hangot hallott. Visszaforodt. Görnyedt, sápadt arczu didergő alak állt előtte.

Penaszkodott szegény, hogy nem bírja tovább a hideget. Elnyúlt vászon zubbony fedte el ferde nyövsű tagjait.

Mellkasa be volt horpadva, s mélyen fekvő kis szeméből egy emberélet minden fájdalma sugárzott ki.

Szánandó volt és félelmetes. Egy gnóm, a kinek szavától pir boritná el a szegyenkező embertársának arczát. Egy testté vált könyörgés, mely harsogón követelhetné jogát. Oh persze csak a meglepett Szabó Dezső látta ilyennek, a szerencsétlen ember mit sem tudott erről, mert a legalázatosabb kérdés hangján szólította meg az ismeretlen urat.

„Nagyságos uram, az Isten irgalmára kérem, ne hagyjon itt, mert — elpusztulok.”

Szabó Dezső csodálkozva nézett rá. Ne hagyja itt? Hát mit csináljon vele? Tarczához nyult, hogy pénzt adjon neki.

„Ne pénzt nagyságos uram — csak pénzt ne adjon.”

Szabó Dezső szíve megesett a kétségbeesett emberen.

„Jöjjön hát velem.”

És megindultak. Utközben többször meg kellett állniok, mert a kis ember nem győzte a huzamos járát. Pár percig pihent tartott.

Egyszerre csak minden kérdés nélkül beszélni kezdett. Kín volt hallgatni, a mit nagy erőlködéssel, szaggatottan hörögte el szavait.

előjáróság nem rendelt neki delizsánszot. A közbiztonság sem volt olyan, mint most. Csak hogy a mesterlegény olyan volt, mint a madár, a ki gondtalanul a jó Istenre bizza sorsát. Ő viselje gondját. Széles országoton jövő-menők akárhányszor találkoztak vígan notázó, vagy füttyölő legénnyel. Enni valót kapott minden taluban. A betyárok sem bántották, sőt inkább megosztották vele a bográcsot, ha éppen úgy hozta a sora. Mert hát tudták, hogy a vándorló legénynek a kemény föld, meg a czókmókja a fejealja párnája s a csillagos ég a takarója. És hogy a czéhtörvény úgy rendeli, hogy három esztendeig szülőföldje határát ne is lássa. Mert csak egy esetben volt neki vándorlását félbeszakítani, ha szülei nagy betegségbe estek, vagy épen meghaltak a vagy őt magát érte olyan baleset, a minek következtében dolgozni nem birt. Egyébként pedig idegen földön kellett járni, a honnan csak szerelmes sohajtásait küldötte a szellő szárnyán az édes elhagyott otthon felé.

Hanem azért senki se higgye, hogy a mesterlegény csak úgy cél nélkül csavarghatott a világban. Nem bizony. Mert mindenhol bizonyoságlevéllel tartozott igazolni megtejt utját, jó magaviseletét, szakképzettségét.

Ha valamely városba ért, mindjárt másnap tartozott jelentkezni a czéhbéli atyamesternél, a kivel együtt bejárták a mestereket, hogy kinek van szüksége legényre. Ha akadt műhely, akkor beszegődött. Ha nem akadt munka, a czéhmaster feljegyezte a tanúságlevelre s azzal utnak eresztette.

Ha beszegődött a mesterlegény valamely műhelybe, irásait tartozott a czéhládába letenni s csak akkor kapta vissza, mikor tisztességgel kilépett a műhelyből. Addig őrizte a czéhmaster a ládában.

D. lássuk a cikkelyeket.

X. Cikkely. A Mesterlegényekről. Minden mesterlegény, akár mesterember fia legyen akár idegen, hogy a mesterlegényre jussa legyen, a' külföldre kézi művére szolgáló esméreteknek megszerzése végett, tanuló helyén kívül vándorolni, és ott mulatni legalább három esztendőig, és ha mesterség kívánja tovább is, köteleztetik.

Mivel pedig minden legény keresztelő, vagy más törvényes eredetéről, és felszabadításáról szóló eredeti bizonyosság-levélit mindaddig a' czéhládában hagyni tartozik, tartozik, míg a' törvényes bíró széknek, vagy azon czéhnek, melyet illet, tanú ág tételével meg nem mutattya, hogy valamely czéhbe béállani kíván; azért a' neki, a' szabott vándorlásra indulván, s a' földes uraságának és törvényes Előjáróinak enge-

„Ép, egészséges ember voltam, — dolgoztam. Dolgoztam a pénzért becsülettel. Most, hogy nyomorék lettem — most dögöljek meg éhen, fagyjak meg az utcasarokor. — Egy díszes palotához értek. A kis ember megállott. Sirni kezdett.

„Itt, itt, nézze uram itt lettem én nyomorék, szerencsétlen.“

Szeme vadul villogott. Kinyújtotta száraz, fonnyadt karját és fölmutatott a büszke palotára.

„Itt állt az emelvény — arról zuhantam le! Ez a test kibirta — elgörbült ugyan egy kissé, de kibirta.“

Keserűen nevetett.

Aztán ismét beszélt, — mindig mindig hangosabban, mindig fokozódó lázzal.

Szabó Dezső merőn nézett abba az irányba, a merre a szegény nyomorék mutatott.

Az a palota volt, melynek fényes termeiben ma éjjel ő is megfordult. Olyan elégedett volt magával, olyan jól esett neki, hogy már nincsen ott, hogy nem mulat a mulatókkal, hogy nem vesz részt a vidám társalgásban, melyet ugyancsak megzavarna ennek a kiehézt, digergő embernek a rekedt, éles hangja ha fölhatatna odáig.

„Vajjon, hogy tánczólnának, hogy nevetgélnek azok a cifra, jókedvű uraságok, ha beesne a hó — oh elmocakolná a sok selyem ruhát, elhomályosítaná a fényes cipőjüket. Nem is mert volna arra a helyre senki sem fölkapaszkodni, csak én voltam olyan ostoba. Le is estem. De ez a test kibirta — elgörbült ugyan egy kissé, de kibirta.“

Megint nevetett — eszelős mosolyal nézett maga elé.

„Igen uram itt történt — így történt.“

Több összefüggéstelen szót hadart — hörgött még el, aztán ismét elindultak.

Szabó most már egészen tisztába volt a szegény nyomorékkal.

delmét (melyet ezek meg nem tagadhatnak néki, ha valami gonosztettért vagy csinért, gyanúba nem ejtő magát, vagy adósságát még kinem fizette), előmutatván, a czéh ezen keresztelő levelét, és felszabadítására bizonyosságait mássában kiadni, és ötlet erkölcsiségének, s mesterségében jártasságának tanú levelét utnak készíteni tartozik. Felszabadításának bizonyosság levelét ugyan azon eseten kívül, ha csupa történetből, nem önnön fogyatkozásából veszette volna el, egyetlen egyszer szokot czéhbéli aláírásával, az írásért járó 30, legfőleg 45 xrokba (kiterjedéséhez képest) telő takszának fejében, a' tanúság levelét (Kundschaft) pedig ingyen adgyaki. — Ezen tanúság levél (Kundschaft) e' formán készíttessék el:

Mi czéhmaster, és egyéb czéhbéli városában ezekben erejével tudtúl adgyuk, hogy e' jelenlévő levelünket előmutató legény, ki született esztendő termetü hajú, nálunk itt városában esztendeig hétig a' mesterségében dolgozott legyen, és ezen időközben magát serényen, híven, csendesen, bekesen, s becsületesen viselte, a' mint egy mesterlegényhez illik. Mellynek bizonyosságát tehát néki kiadni méltónak itéltük, közönségesen és egyenként megkérvén Mestertársainkat, hogy czéhbéli szokásaink szerint elősegíteni, s mennyire kívántatik, gyámolítani ne terheltessenek.

(P. H.) NN. Czéhmaster.

NN. Mester, kinél dolgozott. Ha a' vándorló legény ezen bizonyosság-levélét azon helyben, a' hol magának munkát vagy szerencsét keres, tisztességesen bemutatva, a' legény nélkül szükölködő mesterek ötlet befogni tartoznak. Ha szerencsétlenségből keresztelő és felszabadítását bizonyító levelét elveszté, és másképp kénytelenítnek azoknak kivételé végett vissza térni, elégséges legyen néki a' tennem szerént készített tanúság levele (Kundschaft): mivel ebből kitudni valóságos mesterlegény-létét. Ezen tanúság nélkül pedig, egyéb ha lehetett hitével, vagy azon czéhnek, és Előjáróságának, honnét való, bizonyosságával megbizonyította, hogy azt elvesztette, semmi mesterlegényt se merészeljen akár a' czéhmaster, akár más mesterember felfogadni, elősegíteni, vagy más szolgálattal gyámolítani 20 forént büntetés alatt, mellyet egészen, vagy résznyire csak az Előjáróság engedhetel. Azon esetre-is, ha a' legény tanúsága levelének elvesztét hitével erősíti, szükség éranta ama Előjárókkal, hol dolgozott, levél által érkekezni.

(Folyt. köv.)

Különfélék.

— **Emléknünpély.** A lévai kegyesrendi főgymnasium újtsága 1902. november hó 19-én „Erzsébet“ királynék emlékére lélekemelő gyászünnepeket rendezett, melynek szép műsora nagy hatást keltett.

Nem csak a teste, agya is béna már.

A kis ember aztán nem szólt többé egy szót sem. Kalapját mélyen a szemébe huzta és hallgatott. Mintha megbánta volna, hogy mindezt elmondta ennek az ismeretlen urnak.

Szabó Dezső nem válaszolt az előbbi szavakra sem. Olyan jó esett neki, hogy a nyomorék végre elhallgatott. Szinte félt most evvel az emberrel egyedül lenni a széles ködös utcán. Olyan jó lett volna már otthon lenni — a fütött szobában, Behuzódna az ágy párnái közé — és azt hitné, hogy mindezt csak álmodta.

A nyomorék ember összehuzta vászony zubbonyát mellén, aztán igyekezett sietni, mert a nagyságos ur ugyancsak meggyorsította lépéseit.

Végre a ház elé értek, melyben Szabó Dezső lakott.

A nagyságos ur hecsengtetett.

Mikor a házmaster a kaput kinyitotta nem győzött eléggé csodálkozni, hogy az ur milyen társaságban van.

Aztán megnyugtatta magát, talán valami jelmezes bárról jönnek haza.

A lámpája nem adott nagy világosságot, de meg az ő szempillái nagy rázták le magukról még egészen a józú hajnali álmot.

Szabó Dezső az ebédő pamlagára jölt ki a kis ember fekvő helyét. Ilyen rongyos ruhája alak nem ült még azon a bársnyos kereveten.

Becsengette a szobaleányt és enni adott a vendégnek.

A csinos leánya mikor benyitott elsi-kitotta magát ijedtében, azt hitte valami kísértetet lát.

Nem is volt ennek a furcsa vendégnek semmi emberi alakja.

Mikor az ételt elköltötte — vetközödni kezdett a kis gnom. Mosolyogva mutatta Szabó Dezsőnek törött csontjait.

Mikor szétgombolta mellén az inget egy nő fényképét látta Szabó a nyomorék szíve mellett.

Az első számot Oláh K. Fohásza képezte, melyet az énekkar énekel szépen összehatva. Ezután Szinay Sándor VIII. o. t. önképzőköri elnök tartott emelkedett beszédet. Majd Pósa Lajosnak a „Gyűlölti erdő“ című költeményét szavalta Kozma Gyula Erzsébet átérve. Ezután Rády József főgymnasiumi tanár olvasta fel az ünnep magasztosságához méltó értekezését. Mire a főgymnasiumi énekkar Hulényi gyászdalát énekelte. Majd Sajó Sándor Erzsébet című költeményét szavalta Dankó Kálmán VI. o. t. jeles készütséggel. Ezután Prónai Lajosnak alkalmi versét szavalta Weisz Miksa VIII. o. t. nagy hatással. Mire a „Hymnus“ elnéklésével a szép ünnepély véget ért.

— **Gyászhir.** Öszinte részvétellel veszszük a gyászirt, hogy Szakmáry Endre lévai birtokos, köztisztelőben álló polgártársunk e hó 18-án 85 éves korában jobb létre szenderült. A szép kort ért öreg ur intelligens társadalmunknak kedvelt tagja volt, szíves, előzékeny modora osztatlan szeretetet biztosított számára. — Benne Ordódy Endre, lévai járási főszolgabíránk apósát gyászolja. Hült tetemeit e hó 19-én helyezték örök nyugalomra a kiterjedt s előkelő rokonság, nagy számú jó barát és a család tisztelőinek részvételével. Haláláról gyászoló családja a következő jelentést adta ki: Ordódi és alsó-leszkői Ordódy Endréné várad Szakmáry Mariska, várad Szakmáry Margit, ordódi és alsó-leszkői Ordódy Endre s leánya Juliska mélyen szomorodott szívvel jelentik felejtethetlen édes atyjuk, nagynya, illetve ipja várad Szakmáry Endrénének élete 85-ik évében a hálotti szentségek ájtatos fölvétele után folyó évi november hó 18-án történt gyászszos elhunytát. Az elhunyt hamvai f. hó 19-én délután 3 órakor fognak a lévai róm. kath. temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szentmise áldozat f. hó 20-án reggel 7 órakor a lévai róm. kath. plebánia templomban az Urnak bemutattni. Léván, 1902. évi november hó 18-án. Biske lengjen porai föött!

— **Kaszinó estély.** A lévai kaszinóban nem sokára megkezdik a szokásos estélyek sorozatát. Mint értesülünk az első december 20-án lesz, a melyre már most kezd a fiatalság nagyban készülni, hogy méltó izlettetője legyen az ismert kedélyes estélyeknek.

— **Egyházi kinevezés.** Rimély Károly dr. megyes püspök Matunák Mihályt, korponai főszékespiskolai igazgató s történetíró, kitől lapunk is több jeles közleményt hozott, Breznóbánya plebanosává nevezte ki.

— **Társas estély.** A lévai iparos olvasókör, mint minden evben, az idén is karácsony második ünnepén este 8 órakor a kör helyiségeiben társas estélyt fog rendezni, melynek műsora szavalat, ének és zeneszámokból lesz összeállítva. Az estélyen a kör szép hangu dalárdája is közre fog működni.

Hát az ott mifele kép? — kérdezte kíváncsian.

A kis emberke elakarta rejteni, de aztán mégis oda nyújtotta a nagyságos urnak. „Oh uram ez is eltört, mikor arról az átkozott állványról leestem. — Legalább ez maradt volna meg épen!?“

A fénykép közepén ketté volt törve; látszott, hogy később ragasztották össze.

A nyomorék sirni, jajgatni kezdett. Vergődött, mintha csupa szív lenne. — Egy megszégett, vérző vonagló szív.

Szabó mintegy mohó falánsággal nézett a kétségbeesett — siró görcsökben fuldokló alkra.

Hasztalan lett volna vigasztalni. Halk léptekkel kiosont a szobából egyenesen az íróasztalához.

Leült és írni kezdett.

A tárgy szomorú volt nagyon — a hangulatot pompásan egészítette ki a betett ajtón átszűrődő tördelt zokogás.

Milyen kár, hogy a tánczaccikkéhez nem mellékelhetik ezt a behangzó fájdalomzenét. Annak a véradó szívnek a hangját. Így sokkal nagyobb hatást érne el vele az olvasónál

Mikor Szabó az írással felhagyott — akkorára elnémult a zokogás is.

A nagyságos ur hálószobájába vonult. Nem félt attól, hogy az a szegény nyomorék ellopkodt tőle valamint, aztán ügyesen szökik ki.

Az ott szegény más gondolatokkal volt elfoglalva.

Az ágy puha volt meleg és kényelmes. Puhább és kényelmesebb, mint az a pamlag, melyen a szegény ember aludt.

Érről gondolkodott Szabó, mialatt pénztárczáját párnája alá dugta és a lámpát eloltotta.

Mielőtt elaludt volna elhatározta, hogy holnap okvetlenül ír egy másik cikket a nyomorról!

Szilágyi Ivor.

— **Gyászhir.** Mint mély részvétellel értesülünk, súlyos betegség érte Horváth Bélát a szomszéd, Esztergomvármegye tisztelőt és szeretetben álló főispánját: nejét szül. Nicora Rózát, az áldottienkü jó anyát és szerető hitvest ragadta el a halál a szerető férj karjai közül. A megrendítő hirt a következő gyászjelentésből vettük: Horváth Béla mint férj: Rózsika és Laczika gyermekei; Nicora József és neje szül.; Ágocs Róza szülei; Horváth Miklós és neje szül.; Tersztyánszky Mária mint após és anyós; Nicora József, Nicora János és dr. Nicora László testvérek; Kondor József szül.; Horváth Manczi, Nicora Jánosné szül.; Gech Teréz mint sógorónk, úgy maguk mint a többi rokonok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelentik felejtethetlen jó neje, szerető anyának, legjobb leány-, testvér-, sógoron- és rokonnak: Horváth Beláné, szül.: Nicora Rózának élete 35-ik s boldog házassága 18-ik évében, Ipoly-Nyéken hosszszas szenvedés után 1902. évi november hó 14-én, esti 10 órakor történt gyászszos elhunytát. A drága halott földi maradványai, folyó évi november hó 17-én, délután 10 órakor fognak a róm. kath. vallás szertartásai szerint az ipoly-nyéki temetőben örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó évi november hó 18-án reggel 9 órakor fog az ipoly-nyéki róm. kath. templomban az Urnak bemutattni. Ipoly-Nyék, 1902. november 15-én. Nyugodjék békében!

— **Kirendelés.** Dr. Matisz Dezső körmozgátszónai kir. közjegyzőt az igazságügyminiszter az aranyosmaróthi ügyészi kerületbe a körmozgátszónai kir. járásbírószághoz ügyészi megbízottá rendelte ki.

— **Kinevezés.** Az igazságügyminiszter Rakovszky Imre aranyosmaróthi kir. segédtelevkönyvvezetőt a körmozgátszónai kir. járásbírószághoz televkönyvvezetővé nevezte ki.

— **Gyászhir.** Sembery Béláné Nagy Erzsébet urasszony, néhai Sembery Béla volt lévai ügyvéd és városi főjegyző özvegye, mint részvétellel értesülünk, e hó 21-én Hajdu-Böszörményben szívvelhűdés következtében 62 éves korában halt. Benne dr. Medveczky Károlyné Sembery Erzsébet urasszony, Sembery István p. ü. titkár, Sembery Giza bírósági tisztviselő, Sembery Miklós és Sembery Béla édes anyjukat gyászolják. Holttestét is ott helyezték örök nyugalomra. Biske poraira.

— **A „Kath. Legényegylet“** dalárdája, Duschek Ernő tanítóképző zenetanár vezetésével, újból megkezdte tevételetét. — Az egyesület sok új taggal erősödvé kölcsönös megállapodás szerint szerdán és vasárnap, este nyolc órakor tartják énekpróbáikat, a mik, a nagy lelkesülséssel, a legszebb sikerrel fognak bevégezödni.

— **Korcsolya-pálya megnyitás.** A korcsolya pályát a lévai uradom hatastván m. november hó 23-án fojják megnyitni.

— **Tanító választás.** Beluch Imre tanító f. hó 20-án Versbányán kán-ortanítóvá választatott meg. A pályázók 23-án voltak, de a közbizalom Beluch felé fordult.

— **Tánczmulatság.** A zsaróczi fiatalok f. hó 16-án tánczcai egybekötött zártkörű mulatságot rendezett a Kaldrovits féle polgári társas-kör helyiségeiben, mely mulatság minden tekintetben sikerültnek mondható s világos kívirradtig tartott, a mi Székely Géza és Schuler Gábor védnögsége alatt Kaldrovits Sándor ifj. Huszár Mihály és Huszár József szűkebb körű tánczrendezőknek köszönhető. A jelen volt bolgyek a következők: Archet Vera, Bonyó Irma, Gregor Mariska és Margitka, Huszár Enikő, Kubánék Aranka és Irma, Kamodi Mari, Prachár Juliska, Sulva Józsa és Hermin és Turcsán Rózika.

— **Apagilykos fiu.** Bakabányán e hó 10-én este 9 óra tájoan Milán János csizmadia emestert a fia János szóváltás közben szőlőtörővel fején ütötte úgy, hogy a koponyájára megrepedt s a halál pár óra múlva bekövetkezett. Milán János részeges, veszekedő, verekedő ember, aki feleségét folyton üttötte, verte s revolverrel is rálőtt nejeára és apjára. A kérdéses napon is ilyen jelenetet rögtönzött s a házbeliek elküldték a fiatal Milánért, hogy apját csendesítse le, ez oda jött apja házához, de a dühöngő apa késsel ment a fiának, s meg is sebesítette, a ki erre a kezé ügyébe került törővel az apja fejére ütött s ezt lesújtotta. Milánt senki sem sajnálja, annál nagyobb a részvét a szerencsétlen fiatal Milán iránt, aki nem akarva ily szörnyű tettét követett el. A tettest letartóztatták.

— **Bankóprés.** Sokat mulatnak most Léván a következő kis epizódon. Egyik áltami tisztviselőnek van az íróasztalon egy cigarettakészítő gépe, a melybe előre egy tiz vagy husz koronás bankjegyet szokott tenni s hogy ismerőseit megrézfálja, úgy mutatta be a gépet, mint bankóprést, a melynek egyik oldalán egy üres papírost tesznek be, egyszer megfordítják s a másik oldalon kijön a vadonat új bankó. Bejön a hivatal szolga, ki már halotta híret a csodás szerszámának, fontoskodó arczkód nézegeti. A tisztviselő beleteszi az üres papírost, a másik oldalon kihuz egy tiz koronást. A szolga fejét csóválja, megforgatja a bankjegyet, egyet gondol, hogy beviszi a másik szobába az írodavezető urhoz, megismeri-e? De visszahozza ám, nehogy ki-

adja a hamis bankót, inti őt a gép gazdája, mert akkor becsukják. A szolgáló oda áll az irodavezető elé s kérdi, hogy jó-e ez a bankjegy. Már, hogy ne volna jó, mondja amaz, mielőtt jól megnézte. Mar pedig ez hamis, mert ha nem lenne hamis, nem merném összetépní. Erre fogja a bankjegyet, összetépní s bedobja a kályhába. Képzhetni micsoda tableau volt, mikor a visszajövő szolgáló dicsekedve jelentette az esetet.

A megyei pénztárak államosítása. A m. kir. beügyminiszter a vármegyeyi központi és gyámpénztáraknak, valamint a számvéviségi ügykezelésnek állami kezelésben való átvétele tárgyában terjedelmes körrendeletet intezett a törvényhatóságokhoz, melyből közöljük a nagyközönséget érdeklő következő rendelkezéseket: A vármegyeyi és központi gyámpénztár 1902. évi december hó 31-én működését beszünteti. 1903. évi január hó 1-től fogva a vármegyeyi központi és a gyámpénztár teendői a vármegyei székhelyén levő kir. adóhivatalra, a vármegyei számvévisőség teendői pedig a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendezett számvévisőségre ruháztatnak át; ennélfogva az említett n-pótl kezdve a vármegyei központi és a számvévisőség eddigi ügyköreire vonatkozó minden beadványt és hivatalos levelezést a kir. adóhivatalhoz, illetőleg a kir. pénzügyigazgatóság mellé rendelt számvévisőségre kell címezni. Mindazokat a járulékokat, melyek a fennálló törvények és szabályok értelmében a rendezett tanácsú városok s a kis- és nagyközségek által beszedendők és eddigi a vármegyei alispánjához, illetőleg a vármegyei pénztárba voltak beszállítandók, 1903. évi január hó 1-től kezdve a vármegye területén levő illetékes kir. adóhivatalokba kell szállítani. Azok a pénzüsszegek vagy értékek, melyeket a vármegyei alispánja egyes felek részére a vármegyei központi pénztárnál 1902. évi december hó 31-éig kiutalványozott, 1903. évi január hó 1-től kezdve, a szabályoknak megfelelő módon, a vármegyei székhelyén levő kir. adóhivatalnál vehetők fel. A gyámpénztár ből kiutalványozott összegek ezenül is kizárólag a vármegyei székhelyén levő adóhivatalnál fizetendők ki. 1903. évi január hó 1-jétől kezdve, a vármegyei székhelyén levő királyi adóhivatalnál kell befizetni azokat a kamatokat vagy tőketörlesztési részleteket is, melyek a magánfelek által egyes vármegyei alapítványok vagy pedig a vármegyei gyámpénztáról nyert kölcsönök után akár az 1903. évi elő fogva a jövőben válnak esedékesek, akár pedig még az 1902. vagy ezt megelőző évről hátralékként fennállanak; viszont ezenül a vármegyei székhelyén levő kir. adóhivatalok fizetik ki azokat az összegeket (kamatokat), a melyeket a vármegyei arvaszékek 1902. évi december hó 31-éig egyes kiskorúak vagy gyámok és gondnokok kezeibe utalványoztak, vagy pedig 1903. évi január hó 1-től fogva utalványozni fognak. A vármegyei székhelyén levő kir. adóhivatalok a pénztárak átadásával és átvételével járó munkálatok miatt a jövő évi január hó 1-től 15-ig a közönség részére csak délelőtt 8—12 óráig lesznek nyitva.

Leforrázott gyermek. Krausz György nagykozalmi lakos 3 éves Maria nevű leánygyermekére hó 19-en egy forróvízzel teit talba esett s a kapott sérülések következtében más nap meghalt. A gondatlan szülő ellen megindítottak a vizsgálatot.

Érdekes kiállítás látható a főtéren a városi barakkban, a hol Tuzár Ágoston volt váci fejedelmének bannuatos ügyességel és szorgalmával kenyerből gyúrt mindenféle mű tárgyakat állított ki. Többek között látható Munkácsy Krisztus Piátus előtt című képeinek másolata 15 alakban. A felső részre meiszobra, a budavari honvédsereg stb. A 20 fidesz kiállítás megerdemli a megtekintést.

Irodalom és művészet.

Mysterium. A történet folytat nagy időközökkel újra, meg újra ismétlődik a csoda: egy-egy lángész megjelenése, a ki formája a maga korát. Honnan jön és mivé lesz, ez az örök mys erium; fejlődik-e vagy élete legelső pillanatában készen van; az agyvelő tekerceinek foszfortartalma vagy a környezetének hatása magyarázza-e meg azt, a mi lett belőle. Ő határozza-e meg igazán a korát, mint az Übermenschekről most sokan hiszik, vagy a kor szabja meg az ő irányát, — csak abban a körben lehet-e nagy emberré, vagy bármely korra rá tudta volna nyomni az ő bélyegét, okvetlenül érvényesül-e, vagy a Deak Ferenczek észrevételénél és hívtatásuk betöltése nélkül halhatnak-e meg, Van-e olyan Sagantini, a ki disznópásztornak maradt és olyan Giotto, ki nem lett Giotto?

Ez a csoda, ez a végéremehetetlen mysterium ismétlődött akkor is, a mikor Nagy Frigyes született. Királyi palotájában oly egyszerűen élt, mint egy spártai. A german erények kristályosult típusa ő. Az egész királyi család ebédre két tal közönséges ételt kapott s nem egyszer füttellen szobájában haltak. Az egész királyi asztalkötsége nem tehetett többet naponként 7 tallárnál, beleértve az udvari n-p élelmét. Az udvarban nem volt semmi fény, kivéve a nehéz ezüst készleteket, melyekből szükség esetén könnyen lehetett pénzt verni. Nem gyönyörködött semmi művészet, leg-

feljebb kötéltánczosok mutatványai szórakoztatták. Egyetlen mulatsága a híres dohány-kollégium volt, minden estélyét abban töltötte, ott jelentek meg előtte főhivatalnokai és a külföldi követek és a királyi legnagyobb kegyének tartották, ha valakit oda meghívott; ott dohányoztak. sőt ittak és az udvari bolondok élceit hallgatták.

Nagy Frigyesről és koráról szól a Nagy Képes Világtörténet most megjelent 169. füzet.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyúttal e kötet írója is. Egy-egy gazdag illusztrált kötet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérjével. Kapható Nyitrai és Társa könyvkereskedésében Léván.

Közönség köréből.

Nyilvános köszönet és nyugtázás.

Nagyságos Dr. Rudnyásky Titusz főszolgabíró ur Ar.-Maróth nagyközség részéről újban 3 korona és 78 fill. juttatott árvaházunk czéljaira; — ugyszintén Ticsénszky Lajos m. kir. honvédfőhadnagy ur kis árvaánk élelmészének megjavítására 5 koronát küldött, — nemkülönbén Görög Ferecz d.-berekaljai körjegyző ur Gr.-Keszi község részéről 4 kor. 46 fill. Gr.-Apáthi község részéről 5 kor. 60 fill. Gr.-Ujfalu község részéről 12 kor. 70 fill. Solymos község részéről 8 kor. 68 fill. Dobó-Berek-a község részéről 11 koronát: összesen 42 kor. 44 fill. származtatott „Stefánia“ Árvaházunknak.

Amidőn fenti kegyes adományok kézhez vételét van szerencsénk nyugtázni; fogadják a nemeslelkű adózók árvaánk nevében ez uton is leghálásabb köszönetünket.

Léván, 1902. november 16.

Levatic Gusztávné
egyl. alelnök.

Paragó Samu
egyl. titkár.

Közgazdaság.

A barsmegyel gazd. egyesület működésének vázlata mult évről.

Az állattenyésztés előmozdítására Verebélyen mult év aug. 18-án a lótenyésztésbizottmánytal szövetekezve, szarvasmarha és lódi-jazást tartott, melynek szarvasmarhadijazására a földmívelésügyi miniszter ur 500 koronát utalványozott.

E díjazásra a lévai és a verebélyi járás parasztgazdái hozták el állataikat, a díjakat a rendező bizottság kiosztotta; egyes gazdák állatai jó példányoknak ismertettek el.

A lódijazáshoz elég sikerült egyedek vezetettek elő; a lótenyésztés sokkal előbb van, különösen a lévai és a verebélyi járás egyes részeiben.

A szakértelem fejlesztése a tél és tavasz folyamán a földmívelésügyi m. kir. miniszter ur anyagi támogatásával népies gazdasági tanfolyamot, előadásokat és házi ipar-tanfolyamot tartott.

Bodrogközy Zoltán gazdasági szaktanár 1902. év jan. 22-től feb. 28-áig 11 előadást tartott Uj Barson rendkívül nagy érdeklődés mellett; Dombay Vilmos és Ordódy Endre a lótenyésztésről, illetőleg a mezőrendőri törvényekről tartanak nagyon látogatott, közszükségletnek megfelelő előadásokat.

Háziipar tanfolyam tartott Kis-Tapolcsányban, József főherczeg ur kegyessége folytán a tanfolyam jóformán semmibe sem került.

Garam-Szent-Kereszten, hol a kezdet nehézségeivel kellett megküzdenünk, készült 24 tanítvány által 192 kosár, nagy részét szőlőkossarak.

Uj-Bányán, hol már másodizben van kosárfőző hazupar, haladás észlelhető. Készült 18 tanítvány által különböző kosár-szám szerint 254; itt még inkább főszűly a szőlőkossarakra fektetett.

A jövő évben folytatni fogjuk ezen a téren működésünket, oh-jtandó lenne az egyleti tagjainkat megnyerni az összes járásokban előadások tertására nagyobb számban, hogy az egész megyében szólna a mezőgazdasági hitvallás!

A szakértelem fejlesztésére nagyobb lát-kör képzésére és a gazdasági előrehaladás terjesztésére a gazdasági kirándulások kiválóan megfelelőek.

A titkár e czélből rendszeren évente egyszer, esetleg kétszer rendez kirándulást; a mult év nyarán mintegy 60 kispazdával Bpsten volt, s megtekintették a párizsi-világkiállításon bemutatott magyar mezőgazdasági osztályt az iparcsarnokban, a mezőgazdasági muzeumot, az állatkertet stb. . .

Kis gazdáink a kirándulásokat nagyon megkedvelték, s 1902-ik évben Tolnamegye népies szarvasmarha tenyésztését és tejszövetkezeit és a pozsonyi kiállítást ohajtja titkár bemutatni.

Az aranyos-maróthi járásban a járás gazdáinak ohajait, kívánságait teljesítendő, a földmívelésügyi m. kir.: miniszter urhoz kérvényezte, hogy Kis-Tapolcsányban Zlatnyánszki Emil parasztgazda birtokát mintabirtokká átalakíthass, hogy az említett birtokot az aranyos-maróthi járásban lakó parasztgazdák okulására államségélyvel ellátni méltóztassék . . .

A földmiv. miniszter ur 77277. sz. rendelkezéssel parasztminta birtokká fejleszteni határozta, s felügyelettel Dús Jenő egyleti alelnököt, főherczegi uradalmi felügyelőt és

a szükséges bevásárlásokkal Bodrogközy Zoltán szaktanárt bizta meg.

Fontos termelési ág meggénkben a czukorrépa termelés. — Kis gazdáinknak az átadást megkönyvitendő, 4 év óta Léva, Génye, Alsó-Várad, Nagy-Salló és Zaliz állomásokon értelmes parasztgazdákat alkalmazott ellen-örökül, s örömmel kell kijelentünk, hogy a garamvölgyi czukorgyár átvevő barsmegyei állomásain az ellenöröket felülvizsgáló titkár meglégedést tapasztalt, s a termelők által panasz kérdézősködésére sem tétetett.

Egyletünk beléletére vonatkozólag örömmel jelenthetjük, hogy a megyei mezőgazdasági bizottsággal szervi összeköttetést létesített, a mennyiben annak tagjai felel-részen a gazdasági egyesület tagjai sorából lesznek választandók szabályzata értelmében. Ingatlanai közül a tetemes értéket képviselő kertet még 2897. okt. 1-én a f. miniszter urnak szőlőtelepítésre átadta 25 évre, melyre a megerősítés a mult év vége felé érkezett; ujoól felterjesztetett, hogy az egyleti tagok szőlőik felújításához a lévai állami szőlőtelep ojtványai és vesszői után 20% engedményt nyerjenek.

Alapítói tagjainak száma	124
Rendes " "	107
Évi díjas " "	66

Összesen: 297

Pénztári bevételei 4392 kor. 22 fill.

" kiadás 2679 " 50 "

maradvány: 1712 kor. 72 fill.

Vagyona az egyesületnek 54886 k. 72. f. Munkásviszonyaink törhetőek, hátrán-yos mindenesetre az úgy Bars északi részéből a ménésbirtokok szerint szükséglet-üket, melyekkel versenyezni lehetetlenség; természetesebb lenne, ha a munka felesleget abszorbeálnák.

Jövő programunkat képezi a megkez-dett uton haladni, különösen a közeljövőben a tej és egyéb értékesítési szövetkezeteket létesíteni, melyekkel parasztgazdáinkat s középbirtokosainkat a létérti harcban ed-zetté, ellenállóvá és meglégedetté tehetjük.

Az anyakönyvi hivatal bejegyzései.

1902. évi november hó 16-tól november hó 23-ig.

Születés.

A szülők neve	A gyermek neve	A gyermek neve
Kratyina Péter Szegfű Margit	fiu	János
Fremmel Lajos Gápel Ilona	fiu	Árpád Ferencz
Dr. Kittenberger János Holló M.	fiu	György Endre Béla
Kovács Antal Svarba Jolán	fiu	József
Tomaschek Sándor Simondisz I	fiu	Endre

Házasság.

Völegény és menyasszony neve	Vallása
Steinberger Ede Krausz Száli	izraelita

Halálozás.

Az elhunyt neve	Kora	A halál oka
Székely Endre	85	tüdőlob
új. Tolnai Rozália	1	bélhurut
Stadler László	21 n.	gyomorbélhurut

Lévai piacziarak.

Rovatvezető: Kónya József rendőrkapitány.

Buza m.-mázsánként 13 kor. 20 fill. 13 kor. 80 fill. Kétszeres 10 kor. 40 fill. 11 kor. 40 fill. — Rozs 12 kor. 20 fill. 12 kor. 80 fill. — Arpa 11 kor. 20 fill. 12 kor. 80 fill. Zab 11 kor. 20 fill. 11 kor. 60 fill. — Kukorica 9 kor. 40 fill 12 kor. — fill. — Bab 15 kor. 20 fill. 16 kor. 60 fill. — Lencse 12 kor. 40 fill. 14 kor. 40 fill. — Köles 8 kor. 80 fill. 9 kor. 20 fill.

Vetőmagvak 50 kilónként Budapesten: Vöröshermag 60—70 korona Luczernamag 57—60 korona, Muharmag 8—9 korona, Baltaczim 14—15 korona,

Foulard-Seylem 60 kr. egész 3 forint 65 kr. méterenként Biosokra s ruhákra, valamint „H onneberg-Selyem“ fekete, fehér és szines 60 krtól 14 ft. 65 krig. méterenként. Mindenkinek postabér és vámmentesen, házhoz szállítva. — Minták ingyen. — Svájczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó. HENNEBERG G., selyemgyáros (cs. és kir udvari szállító) Zürichben.

Nyiltér. *)

Mindig akad ember, a ki felvállról veszi; mint minden viszonyában, könnyebb természetű betegségében is azt várja, hogy az ő hozzájárulása nélkül is segítséget kap; honnan? ez mellékes. De ha egyszer keményebb csapás éri, komolyabb betegség, akkor az ilyen sangvinikus emberek gyakran szánalmasan összeötrnek. Ezeknek a könnyelmű embereknek ezt ki-

áltjuk: Vegyétek olyan komolyan az életet, a milyen komolyan kell venni és a legki-sebb dolgot se hagyjátok figyelmen kívül. A ki például már könnyebb megbetegedéskor azonnal gyógyításához fog, azt súlyosabb betegség csak a legricább esetben éri. Eppen a légzőutak affekcióit, minő a légső-, tüdő-, gégehurut, asztma, rekedtség, köhögés, vérköpés, tüdőhurut, szük légzés, mell-szorulás, kell nagyobb figyelemben részesíteni, mert elhanyagolásuk esetén gyakran a legveszedelmesebb baj, a tüdővész származik belőlük. A Pectorá-val való gyógyításnak eddig leg-öbbször bámulatos eredménye volt.

A ki valódi Pectorá-t ohajt, forduljon egyenesen a Diana-gyógyszertárhoz, Budapest, Károly-körut 5., a mely 2 koronás csomagokban küldi szét.

1090/1902. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a lévai kir. járásbírósnak 1902. évi V. 665. számú végzése következtében Levatic Gusztáv ügyvéd által képviselt Grapka József javára Kohn Izidor ellen 900 kor. s jár. erejéig 1902. évi okt. hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 818 kor. becsült ingóságok, u. m.: árak, üzleti berendezés stb. nyilvános ár:erésen eladatnak.

Mely árverésnek a lévai kir. járásbíró-ság 1902. évi V. 665/2. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés s jár. erejéig Uj-Barson leendő eszközlésére 1902. évi novemb. hó 27. napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivtnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen ár. az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Léván, 1902. évi nov. hó 16. n.

Tonhaiser

kir. bírósági végrehajtó.

Nyilatkozat.

Az általam szerkesztett „Radikális“ heti lap 1901. évi 44., 49., 51. és 52. számainak „Urak és közhivatalnokok büne“, „Vissza-élések a vármegyében“ és „Az ó-barsi vissza-élések“ című közleményei miatt a sértett ó-barsi körjegyző és segéde és a lévai járás főszolgabírája ellenem is, mint a lap szerkesztője ellen, radikalizás és becsületsértés miatt sajtóperert indítottak. Jóllehet az inkriminált hírlapi cikkek a Fábian Antal ó-barsi lakos részéről hozzám beküldött s hatóságoknál benyújtott panaszok s iratok és az ő egyéb információi alapján készültek; s jóllehet én, ki az említett hatósági személyeket nem ismertem, — őket megsérteni vagy gyanúsítani nem akartam s a nekik tulajdonított tényeket róluik részem-ről nem is állítottam, hanem csak az ügy megvizsgálását kívántam: a sajtóperertatós-ból szerzett újabb információim folytán lo-vagias kötelességemnek tartom a sértett hivatalos személyeknek teljes elégtételt adni s ennél fogva az idézett sajtócikkekből rájuk és hivatalos működésükre vonatkozólag mondottakat s különösen az ott foglalt sértő vagy gyanúsító kitételeket egyenként és összesen visszavonom és ama cikkek köz-lése miatt szívesen sajnálom amatt fejezem ki. Budapeston, 1902. október 2-án.

Kasics Péter,
mint a „Radikális“ szerkesztője.

Eladó ház és szőlő.

Schöller-u. 24. számú ház és a kurtahegyen egy szőlő eladó.

Bővebb felvilágosítást ad GUTTMANN LIPÓT, Léván.

Megnyilt a jégpálya!!!

a korcsolya sport kedvelőit tisztelettel értesítjük hogy a

korcsolya pálya

ma november 23-án megnyilt.

Idény jegyek kaphatók

Kern Testvéreknel Léván.

Tűzifa, pirszén és porosz köszénre megrende-léseket elfogad és házhoz szállít

Braun József és fia, LÉVÁN.

*)E rovatban közölttekért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Jó olcsó órákat
3 évi írásb. jótállással szállít magánosoknak

Konrad János
óra-, arany és ezüst árubáz
Brnx-ből Csehország)

Finom nickel rem. óra 3 ft. 75 kr.
Valódi ezüst " " 5 ft. 80 kr.
Valódi ezüst lánc " " 1 ft. 20 kr.
Nickel ébresztő óra " " 1 ft. 95 kr.
Czégem, es. k. sással lett kitüntetve, számos arany és ezüst kiállítási érmekkel és ezekre menő elismerő levelekkel.

Képes árjegyzékek ingyen és bérmentve.

A Richter-féle
Liniment. Caps. comp.

Mergony-Pain-Expeller

egy régi kipróbált háziszor, a mely már több mint 33 év óta megbízható befolyásosul alkalmaztatik közvényű, ciznál és meghűléseknel.

Intés. Silányabb utánzatok miatt dobozokban „Mergony” védjeggyel és a „Richter” czegjeggyel fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár: Török József gyógyszerész Budapest.

Richter F. Ad. és társa,
csásár- és kir. udvari szállítók.
Rudolfstadt.

Klein Sándor
órák- és ékszerész
LÉVÁN
alapított 1881. évben.

China-ezüst áruból gyári raktár!
Minden óráért 2 évi lelkiismeretes jótállás!

Képes árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve küldetik. Vidéki megrendelések gyorsan és lelkiismeretesen teljesíttetnek!

Ajánlja nagy választéku óra, ékszer, arany és ezüstáru raktárát, melyben mindenkor a legújabb divatu áruk bámulatos olcsó áron kaphatók.

Arany női óra	12.—	frttól feljebb
Arany férfi óra	20.—	" "
Ezüst óra	6.—	" "
Nikl óra	3.—	" "
Ingaóra	6.—	" "
Arany gyűrű (14 karat)	2. 1/2	" "
Arany fűgő (14 karat)	1. 1/2	" "

Alkalmi ajándékoknak való különféle tárgyakból nagy választék. Legfihomabb **chronometrikus** pontos-ságu órakülönlegességek mindenkor raktáron vannak.

THE NECTAR OF JAMAICA!

1/4 és 1/2 eredeti palackokban
A. A. Baker & Co., London E. C. czégtől.

Raktár Léván:
Engel Józsefnél

BATTLE AXE
JAMAICA RUM

Epilepsi.
Nehézkór, görcsök vagy más ideg-bántalmakban szenvedők kérjenek utasítást tartalmazó füzetet. Ingyen és bérmentve küldi **Schwaben Apotheke Frankfurt a. M.**

A legjobb biró és legnagyobb hentes- és kolbászgyár.

Bécsi kóser mészárosok
egyesületének főraktára
Bécs II. Praterstrasse 52.

Ajánlja a t. cz. közönségnek és árusoknak legjobb gyártmányait mindenféle kolbászaru szalámi, füstölt nyelv stb. saját ölési első rangu

hízott ökorhúsból

mindig friss áru, legnagyobb választékban, napoként posta és vasuti küldemények.

Árjegyzék ingyen és bérmentve, Magyar Posta cheque számla 7984.

Bars- és Hontmegyerésére
érezkoporsó főraktár Kern Testvéreknél Léván.

Beschorner A. M.

első cs. kir. osztr.-magyar-, német francia-, olasz- és orosz szabadalmazott érezkoporsó gyárából.

Ezen szabadalm. érezkoporsók Európában majd minden egészségügyi hatóságok által nemcsak a hullák szállításához, leginkább légmentességük miatt, mi által az légártalmas szesz (hullaméreg) kigőzölgését akadályozzák, a legjobban ajánlatnak.

Szép kiállítása, gazdag díszítése, olcsósága, tartóssága, sir- és sirboltokban használhatósága ezen gyártmányoknak kivívták minden művelt országban a legnagyobb elterjedést, ára 8 frttól 100 frtig.

Fakoporsók gyermekek részére 3 forinttól, felnőtteknek 8 forinttól 15 frtig.

Ugyisintén siremlékek, vaskerítések, kereszték, szemfedelek, párnák, koszorúk, szalagcsokrok stb. nagy választékban jutányos áron.

Kaphatók KERN TESTVÉREKNEK Léván.

Jótéteménynek bizonyul minden családban a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé használata.

Gondos háziasszony ne késlekedjék tovább ezt az egészséges kávé italt bevezetni.

A legajánlatosabb pótkávé és a legjobb és legkedveltebb pótlás a babkávé helyébe.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé csak az eredeti csomagokban valódi, a melyeken a „Kneipp” védjegy és a

Kathreiner név rajta áll.

STEINER SÁNDOR
órák- és ékszerész
Léván, Fötér. (Engel-féle ház.)

Ajánlja dúsan felszerelt raktárát mindennemű arany, ezüst és ezüst double órákból, továbbá raktáron tartok arany, ezüst és fall órákat, eredeti Schvajeci gyármány.

China ezüst gyári raktár. Nagy raktár valódi ezüst gyertyatartókban és ezüst evőeszközökben.

Óra és ékszer javítások lelkiismeretesen és jótállás mellett.

Mely tisztelettel
Steiner Sándor,
órák- és ékszerész.

Látszeráru raktár és javítási műhely.

ÉREDETI SINGER VARRÓGÉPEK

Paris 9100. **Eredeti** Grand Prix.

Singer varrógépek családi használatra
és
a legkülönbözőbb gyártási czélokra.

Díjtalan oktatás a divatos műhimzés összes műszakából.
Elektromos varrógéphajtással.

SINGER CO. varrógép részvény-társaság.
Léva, Kazinczyutca. 2.
Flóközletek a monarchia minden nagyobb városaiban.

Kiállítás „Fouerschuiz” BERLIN 1901. Arany érem legmagasabb díj.

Kiállítás „Fouerschuiz” BERLIN 1901. Arany érem legmagasabb díj.